

OBJAVLJENJE BIBLIOFILSKE MAPE I KNJIGE GRAFIČKIH LISTOVA

1981. objavio knjigu crteža i pjesama "Mimikrija" u suradnji s Nedom Mirando Blažević.

1981. objavio mapu grafika "Cobra" u tehnici suhe igle i aquatinte, s tekstom Mladenke Šolman, u izdanju Zbirke "Biškupić".

1984. objavio grafičke listove u tehnici bakropisa i aquatinte u bibliofilskoj ediciji Zbirke Biškupić pod naslovom "Onaon" s pjesmama Anke Žagar

1986. objavio knjigu grafika u tehnici sitotiska "Lov na vepra" s pjesmama Predraga Jirsaka u izdanju Centra za kulturu narodnog sveučilišta "Otokar Keršovani" iz Zagreba

1988. objavio mapu grafika u tehnici linoreza "Život i smrt lovca Luke" s pjesmama Vjerana Zuppe, u izdanju Galerije Mala - Mladost, Zagreb

Savjet galerije: Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan

Izdavači: Zlati Ajngel, Varaždin
Centar za kulturu Čakovec

Za izdavače: Darko Sačić, Ladislav Varga

Predgovor: Tonko Maroević

Katalog: Darko Sačić

Priprema i tisak: TIVA Tiskara Varaždin

Naklada: 400 komada

Zlati ajngel d.o.o.

42000 Varaždin, Gajeva 15, tel. +385 42 212 702, fax +385 42 214 066

web: www.ajngel.hr · e-mail: info@ajngel.hr

Centar za kulturu Čakovec

40000 Čakovec, Trg republike bb

e-mail: centar-za-kulturu-cakove@ck.t-com.hr · www.czk-cakovec.hr

S P O N Z O R

P R O G R A M A

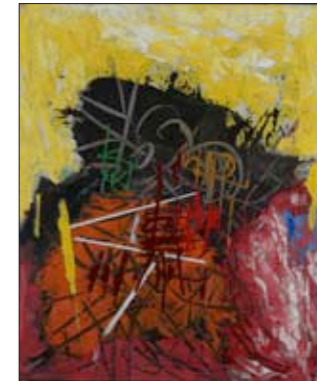
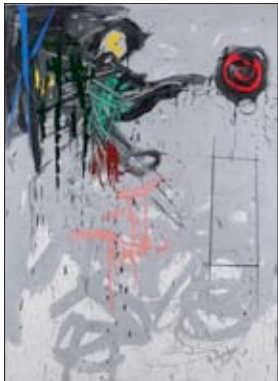
A
J
N
G
E
L

CENTAR ZA KULTURU ČAKOVEC

D A L I B O R
J E L A V I Ć

V A R A Ž D I N
4 . - 2 0 . 5 . 2 0 0 7 .
Č A K O V E C
S T U D E N I 2 0 0 7 .

Među slikarima svoje generacije, djelatnima već preko dva i pol desetljeća, Dalibor Jelavić se ističe iznimnim kolorističkim senzibilitetom i rijetkim morfološkim kontinuitetom. Naime, on se, suvereno snalazi unutar zakonitosti i potencijala odabranoga medija, metodičnim variranjem uspijeva naći uvijek nova rješenja, pa ne osjeća potrebu za revolucioniranjem postupka ili za izlaženjem iz tradicionalne, no ne i konvencionalne, slikarske discipline (ukoliko ne vodimo računa o povremenom izazovu filmskoga izražavanja). Pronašavši svoj put u tzv. štafelajnom slikarstvu, u uljima i akrilicama na platnu, on nije postavio nikakve prepreke svojoj imaginaciji i temperamentnoj egzekuciji, nego koristi svaki kadar da njime krene u neizvjesne prostorne slutnje i na njemu ostavi znakove individualnoga demijurškog posvajanja.

Sazrijevajući u pluralističkoj klimi nakon prevlasti velikih ideja i relativizacije krajnje radikalnih opcija Jelavić se opredijelio za problemsko nastavljanje modernističke autonomije slike. Uzevši kao uzor, kao jedan od mogućih uzora, slikarstvo Ive Šebalja (kojemu posthumno posvećuje ovaj izloženi ciklus) odlučio se strastveno baviti bojama i oblicima kao istančanim jezikom nagona i podsvijesti, kao razvijenom sintaksom proširenja našega senzibiliteta. U tu je svrhu rado načinio i koji korak unatrag, išao je preispitati iskustva nekih drugih velikih prethodnika, primjerice Miróa i Murtića, Hartunga i Soulagesa, te ponekoga od istočnjačkih kaligrafa. Svijest o mogućoj citatnosti, to jest o prilici ulančavanja različitih tekovina u električkom i neomanirističkom duhu, stavlja Jelavićevu poziciju u postmodernistički kontekst. Uostalom, slikar njegove erudicije i kulture ni ne može biti bez referencijalnosti, bez prerade primljenih poticaja i razrade univerzalnih premisa, a dobro je da Jelavić sam izričito ukazuje na posudbe, opravdano uvjeren da pri tom neće izgubiti ili zanijekati ono što je vlastitoga u svoj rad unio.

Motivsko područje Jelavićeva slikanja odavno predstavlja ideja ili zamisao svojevrsnoga svemirskog kazališta. Naime, otisci i mrlje sugeriraju kozmičke susrete, crte i preplete umreženi su u imaginarna sazviježđa. Naravno, nije riječ o deskripciji ili ilustraciji, pa niti o scenografiji nekog znanstveno-fantastičnog projekta, nego o razmjeni energije između dijelova, o preplitanju gravitacionih i levitacijskih tendencija, koje može dati dojam velikog praska, odnosno eksplozije ili implozije čestica.

Koristeći najširi mogući registar kromatskih odnosa, služeći se podjednako naglašenim kontrastima i razblaženim preljevima, jukstaponirajući velike površine ujednačene i sitne dionice jakoga zračenja, ovaj slikar uspijeva dinamizirati svoje prostore, stvoriti dubine i otvoriti iluzionističke prodore bez interveniranja krutim grafičkim koordinatama. Osim znalačkog stupnjevanja tonova i dramatičnih susreta hladnih i toplih partija, na djelu je i sugestivno prožimanje blistavih i zagasitih parcela. Dakle, čistim slikarskim sredstvima uspijeva nas Jelavić uvući u svijet svojih zamišljenih transcendirajućih protega, učiniti neravnodušnim sudionicima vizualne svečanosti, ali i specifičnoga egzistencijalnog svjedočanstva.

Premda u najnovijim radovima nije uopće upotrijebio kist, nego se izražavao nanošenjem pigmenta pomoću lopatice, krpice ili spužvice, Jelavić nije izgubio na individualnosti rukopisa, na prepoznatljivom ulogu gestualnosti. Isto tako, izloženi ciklus možda po prvi put poznaje intervenciju ortogonalnih i tvrdorubnih geometrijskih elemenata, no ni to ne dovodi u pitanje dominantnu ograničenost i elastičnost uspostavljenih relacija. Malo koji bi slikar uspio ostvariti toliku bujnost i razućenost elemenata u inače ujednačenim kadrovima, kao što to Jelaviću polazi za rukom, polazi za okom, polazi za duhom...

S A M O S T A L N E I Z L O Ž B E

- 1976. Slavonski Brod, Mizej Brodskog Posavlja (Jelavić – Rašić – Sokić)
- 1976. Zagreb, Galerija "Vladimir Nazor" (izložba monokromnih slika u tehnici pijeska na platnu)
- 1980. Hvar – Palmižana, Galerija "Škorpion"
- 1981. Zagreb, Studio galerije Forum (izložba crteža)
- 1981. Karlovac, Galerija Barešić (izložba gvaševa)
- 1984. Zagreb, Galerija Buljat (izložba crteža i ulja)
- 1984. Hvar – Palmižana, Galerija "Škorpion"
- 1984. Zagreb, Galerija Dubrava (izložba grafika: Čavrak – Jelavić)
- 1985. Dubrovnik, Galerija Babin Kuk (izložba grafičkih listova: Babić – Čavrak – Jelavić)
- 1985. Zagreb, Galerija Dubrava (izložba grafičkih listova: Babić – Čavrak – Jelavić)
- 1985. Zagreb, Galerija Gavella ("Kapetan Oliver")
- 1985. Zagreb, Galerija Školska knjiga (izložba "Rosa oko trokuta": uljne slike, gvaševi i tapiserije)
- 1986. Sarajevo (BiH), Galerija XIV. zimskih olimpijskih igara (ciklus "Oči plavog psa": izložba uljenih slika, gvaševa i tapiserija)
- 1986. Zagreb, Galerija Dubrava ("Lov na vepra")
- 1986. Zagreb, Galerija Lukač (izložba gvaševa)
- 1987. Zagreb, Atrij Omladinskog centra – "Galerija za jedan dan"
- 1988. Zagreb, Nacionalna i sveučilišna biblioteka (izložba crteža, akvarela i gvaševa)
- 1991. Slavonski Brod, Galerija Port Artur (izložba slika)
- 1994. Zagreb, Galerija Forum ("Trag svjetlosti": izložba ulja)
- 1995. Novo Mesto (Slovenija), Dolenjski muzej (izložba gvaševa i crteža)
- 1995. Sisak, Galerija Gradske kavane (izložba ulja i gvaševa)
- 1995. Široki Brijeg (BiH), Franjevačka galerija u sklopu Muzeja Široki Brijeg (izložba ulja i gvaševa: Barišić – Jelavić – Novak)
- 1996. Pečuj (Mađarska), Hrvatsko narodno kazalište (ciklus papirnatih kolaža "Hommage a Vukovar")
- 1998. Pula, Galerija Vincent iz Kastva (ciklus crno-bijelih ulja na platnu "The Space Theatre")
- 1998. Velika Gorica, Galerija Galženica (izložba crteža u boji velikog formata "The Space Theatre")
- 1999. Zagreb, Art Point Ventar (izložba crno-bijelih crteža "The Space Theatre")
- 2000. Vukovar, Gradski muzej Vukovar (izložba papirnatih kolaža "Hommage a Vukovar")
- 2000. Zagreb, Galerija Erste & Steiermärkische Bank d.d. (izložba gvaševa)
- 2001. Zagreb, Galerija Gorum (izložba uljanih slika)
- 2001. Metković, Galerija Matice hrvatske (izložba uljenih slika)
- 2002. Šibenik, Galerija Sv. Krševana (izložba uljenih slika)
- 2002. Split, Galerija Kula (izložba uljenih slika)
- 2002. Makarska, Galerija Gojak (izložba uljenih slika)
- 2002. Brela, Kongresna dvorana Soline (izložba uljenih slika)
- 2004. Mostar (BiH), Galerija Aluminij (izložba slika u tehnici ulja i enkaustike)
- 2005. Klek, Galerija Stečak (izložba crteža iz ciklusa Big Bang)

Tijekom 25 godina izlagao je na više od 200 skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Radovi mu se nalaze u mnogim galerijama i muzejima te privatnim zbirkama širom svijeta.

Ž I V O T O P I S

DALIBOR JELAVIĆ rođen je 29. svibnja 1949. godine u Beogradu. Od 1950. Do 1960. živio u Vrgorcu, potom u Metkoviću, a od 1961. u Zagrebu, gdje je stekao osnovno, srednje i visoko obrazovanje. Godine 1968.-1969. surađivao je s prof. Krstom Hegedušićem u njegovom ateljeu na Rokovom perivoju u izradi kartona za freske spomenika na Tjentištu. Od 1969. do 1972. surađivao s akad. slikarom Edom Murtićem u nizu projekata (tapiserija, mozaik, keramika) kao njegov pomoćnik. Godine 1972. upisao je studij na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, Odsjek grafike kod prof. Dalibora Parača. Diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1977. godine u klasi prof. Nikole Reisera. Postao je suradnikom Majstorske radionice prof. Ljube Ivančića i prof. Nikole Reisera od 1977. do 1979. godine. Godine 1978. boravio u Parizu i Rouenu, gdje je nastao ciklus crteža Strašila. Godine 1977. postao je članom Hrvatskoga društva likovnih umjetnika, a također i članom Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. 1978. s grupom umjetnika (Hrčić, Jelavić, Kiš, Penezić, Rašić, Rogina) utemeljio je i vodio Artresor (Trajnu radnu zajednicu) u kojem je djelovao do 1991. na području umjetničkog oblikovanja i grafičkog dizajna. Docent je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu i prodekan za upravu. Ministar kulture Božidar Biškupić imenovao ga je 2006. godine hrvatskim povjerenikom i izbornikom 10. međunarodnog kairskog biennala koji se održavao krajem te i početkom 2007. godine.

P R I Z N A N J A

- 1994. Spomenica Domovinske zahvalnosti 1991.
- 1996. Odličje Predsjednika Republike Hrvatske Danica Hrvatska s likom Marka Marulića za osobite zasluge u hrvatskoj kulturi

N A G A D A

- 1977. 1. Nagrada za slikarstvo na 9. Salonu mladih (Zagreb)
- 1977. Otkupna nagrada RTV Zagreb na 9. Salonu mladih (Zagreb)
- 1979. Nagrada "7 sekretara SKOJ-a" za likovnu umjetnost (Zagreb)
- 1979. Otkupna nagrada INE (Zagreb)
- 1981. Nagrada za crtež na 1. Salonu mladih (Šibenik)
- 1984. Nagrada za slikarstvo na 19. Zagrebačkom salonu
- 1985. Nagrada za slikarstvo "Milo Milunović" (Podgorica)
- 1986. u suradnji s arhitektima Vinkom Penezićem i Krešimirom Roginom, prva Nagrada za idejno rješenje plivališta u Dubrovniku (interijerna dekoracija)
- 1987. Druga nagrada na Natječaju za Memorijalni kompleks Josipu Brozu Titu u Zagrebu (Penezić, Rašić, Rogina)
- 1988. 1. Nagrada Željezare Sisak za slikarstvo (Sisak)
- 1992. Nagrada 27. Zagrebačkog salona za design TV spota Croatia 90, 91, 92 (Zagreb)
- 1993. Velika nagrada Hrvatskog društva za tržišno i društveno komuniciranje "Srebrno zvono '93" (Opatija)